

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2504/2018
28.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., коју заступа Милош Милић адвокат из ..., против тужене Економске школе у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 4272/17 од 21.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 4272/17 од 21.02.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 4272/17 од 21.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 број 1299/16 од 17.07.2017. године, првим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене зараде за време коришћења годишњег одмора у периоду од 20.09.2013. године до 20.09.2016. године исплати износ од 2.973,70 динара, са законском затезном каматом од 04.07.2007. године до исплате. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиље којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи исплати износ од 1.420,65 динара на име законске затезне камате обрачунате од доспелости појединих месечних потраживања до вештачења 03.07.2017. године као неоснован. Трећим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 41.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 број 4272/17 од 21.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке. Другим ставом изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде и предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14).

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судксе праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

У правноснажно окончаном поступку утврђено је да сагласно Закону о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, број 34/01 и др) који се примењује и на тужену у утуженом периоду тужиљи није исплаћен целокупан износ накнаде зараде за време коришћења годишњег одмора. Одлука нижестепених судова заснована је и на правилној примени Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама из Закона о раду и Закона о изменама и допунама Закона о раду који прописују да се висина дугованих износа утврђује применом просечне зараде за претходна три месеца, односно претходних 12 месеци.

На основу изложеног Врховни касациони суд је утврдио да нема места примени члана 404. став 1. ЗПП, па је донео одлуку као у изреци решења у првом ставу.

Тужба у овој парници поднета је првостепеном суду дана 20.09.2016. године а као вредност спора означен је износ од 2.973,70 динара.

Према одредбама члана 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе главе XXXII ЗПП јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредбама члана 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Испитујући дозвољеност ревизије применом наведених одредаба Закона о парничном поступку и чл. 410. став 2. тачка 5. и чл. 413. ЗПП Врховни касациони суд је с`обзиром на вредност предмета спора утврдио да ревизија није дозвољена па је донео одлуку као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић